



400 jaar Doel is een cultureel historisch project.

Sinds mensenheugnis was Doel een bindteken. Een bindteken tussen de rivier en het polderland. Tussen de havenstad Antwerpen en het Wase platteland. Die betekenis blijft ook voor de huidige generatie overeind. Doel en de polders bieden voor de ruime regio en de haven nog altijd een enorm potentieel. En dat wil het comité in 2013-2014 met de activiteiten van 400 jaar Doel volop in de kijker zetten.

Op 4 juli 1613 leverden de aartshertogen Albrecht en Isabella een octrooi af voor de bedijking van "den Hooghen Doel". Op dat moment stonden de polders van Doel tot De Klinge reeds 29 jaar onder water als gevolg van de vijandelijkheden tussen Spanjaarden en geuzen. Begin 1614 startte de indijking van Doelpolder en Sint-Anna-Ketenispolder. Samen met de nieuwe indijking werd Doeldorp heraangelegd volgens het typisch Zeeuwse dambordmodel.

35 jaar lang bleef Doel een eiland in de Schelde. Pas dan werd het door verdere inpoldering opnieuw aan het vasteland gehecht.

Exact 400 jaar na het begin van de herindijkingswerken staan Doel en de polders opnieuw op een kruispunt in hun geschiedenis. Het water en de oorlog kregen Doel niet klein. En ook de havenplanners bijten al jarenlang hun tanden stuk op het immer weerbarstige Scheldedorp.

Met de viering van 400 jaar Doel wil het 'herdenkingscomité 400 jaar Doel' terugblikken. Maar ook bezinnen, lessen trekken en bakens zetten voor de toekomst.